

Perzyńska-Holasowa

Łącko, pow. Inowrocław

Informator Archeologiczny : badania 1, 109-110

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadziła mgr Barbara Więcek, finansował - WKZ w Gdańsku.

Prace ratownicze na cmentarzysku w Luziniu, były kontynuacją badań z roku 1966.

Cmentarzysko datowane jest na wczesną epokę żelaza /Hallstatt C/ i należy do grupy kaszubskiej kultury łużyckiej.

W wyniku prac odkryto: 1 rodzinny grób z obstawą, 1 miniaturowy grób skrzynkowy symboliczny bez wyposażenia oraz 3 bliżej nieokreślone kilkuwarstwowe skupiska polnych kamieni nie zawierające żadnego materiału. Dwa z tych usypisk usytuowane były w pobliżu grobów, trzecie w dość znacznej odległości.

Grób rodzinny zawierał 3 popielnice kryte misami i obejmującą pokrywą, oraz dwa małe kubki jako przystawki. Popielnice miały w dwóch wypadkach formy baniaste, w jednym - dwustożkowatą. Kości w nich złożone wykazywały układ anatomiczny. We wnętrzu popielnicy nr 1 znajdowały się dwie przepalone taśmowate bransolety wykonane z brązu.

Łącznie w latach 1966-67 odkryto 6 grobów i 3 usypiska kamieni.

Ł 4 C K O, pow. Inowrocław

Zakład Archeologii Wielkopolski
i Pomorza IHKM PAN w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Perzyńska-Holasowa, finansował - IHKM PAN.

W ramach badań nad osadnictwem pradoliny Noteci, wykonano szereg wykopów sondażowych na terenie otwartej osady z okresu halsztackiego i wczesnośredniowiecznego.

W wykopach I i II uchwycono warstwę osadniczą z okresu halsztackiego oraz część jamy łużyckiej. W wykopie III odkryto dwie warstwy

osadnicze kultury łużyckiej, z jamami prawdopodobnie śmietniskowymi i część jamy wczesnośredniowiecznej, przecinającej warstwy łużyckie. Stwierdzono też ślady osadnictwa neolitycznego /kultura pucharów lejkowatych/.

Inwentarz zabytkowy osady, stanowią wyłącznie ceramika i kości zwierzęce.

Ł U B Ó W - K O L O N I A,
pow. Szczecinek

Oddział Archeologiczny Muzeum
Pomorza Środkowego w Koszalinie

Badania prowadzili mgr Henryk Janocha i mgr Janusz Oster-Zagórski, finansował WKZ w Koszalinie.

Stanowisko /cmentarzysko/ nr 1 i 2 badane powierzchniowo w ub. roku położone jest na niewysokim pagórku morenowym, częściowo na polu uprawnym, a częściowo na terenie pokrytym młodym lasem sosnowym. Usytuowane jest w widłach dróg prowadzących z Czaplinka i Rakowa do Łubowa i odległe jest od początku wsi o 2100 m w kierunku północno-zachodnim.

W ciągu dwóch tygodni przebadano znaczną część terenu lesistego, na którym odkryto skrzynię kamienną z obwarowaniem grobu Nr 1 /odsłoniętego w 1966 r./ oraz odkryto dwa dalsze groby skrzynkowe z obwarowaniem kamiennym i dwa skupiska kamieni, być może po zniszczonych już grobach. W grobie odsłoniętym w 1966 r. znajdowały się trzy popielnice, a w roku bieżącym grób Nr 2 zawierał cztery popielnice, a grób Nr 3 tylko jedną popielnicę. Poza wypełnionymi popielnicami innych zabytków nie odkryto.

Wszystkie trzy odkryte groby stanowiły typ grobów skrzynkowych z obwarowaniem kamiennym /rodzinne i jednostkowe/ Ten rodzaj gro-